

Neemia 12

Versete călăuzitoare: Neemia 12

Sfințirea zidurilor

În Ezra 3 a fost sfințit *altarul*, în Ezra 6 a fost sfințit *Templul* și acum sunt sfințite *zidurile*.

Neemia 12.27: La sfințirea zidurilor Ierusalimului, au chemat pe leviți din toate locurile lor și i-au adus la Ierusalim, ca să țină sfințirea cu bucurie, cu laude și cu cântări, în sunet de chimvale, lire și harpe.

Zidurile au fost construite în timpul record de 52 de zile, atacurile vrăjmașului au fost zădărnice (cel puțin pentru un timp), ordinea în casa lui Dumnezeu a fost restabilită, autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu a fost introdusă, abaterea poporului a fost condamnată ca fiind păcat și printr-un legământ s-a făcut un început nou. Astfel poporul lui Dumnezeu putea sfinți zidurile cu bucurie mare și cântări de laudă.

Două coruri au fost așezate pe zid, să cânte cântări de mulțumire, la care o procesiune mergea spre dreapta, iar altă procesiune mergea spre stânga. În felul acesta toți participanții puteau să-și formeze o imagine de ansamblu asupra locului pe care Dumnezeu l-a ales ca să lase Numele Său să locuiască acolo. Aceasta va mări prețuirea acestui loc și starea de mulțumire.

Cunoaștem noi perechea acestui loc în timpul nostru? Domnul Isus a făgăduit, să fie în mijloc acolo unde doi sau trei sunt adunați în Numele Său. Biserica corespunde, așa cum am văzut mai înainte, acestei cetăți Ierusalim, așa cum în Apocalipsa 21 ea este numită Noul Ierusalim. Și noi ar trebui să mergem odată în jurul acestei cetăți și să ne punem sub impresia făcută de planul veșnic al lui Dumnezeu cu privire la Biserica Sa.

Dacă până acum am avut ochi numai pentru decăderea și ruina Bisericii, atunci ar trebui să începem să mergem în jurul cetății și să admirăm adevărata frumusețe a cetății. Să ne amintim că, cu toată decăderea, Neemia vorbește despre „cetatea sfântă” (și că în Noul Testament se vorbește chiar despre „cetatea marelui Împărat”), și aceasta într-un timp în care în Israel era întuneric mare.

Dacă noi vedem Adunarea/Biserica cu ochii lui Dumnezeu, atunci aceasta nu ne va conduce niciodată la mulțumire de sine, la îngâmfare sau la o formă falsă de gloriificare a Bisericii, ci va servi să ne prosternăm în adorare:

- **Efeseni 3.21:** A Lui fie gloria în Adunarea în Hristos Isus, pentru toate generațiile veacului viitor! Amin.

Unii merg săptămână după săptămână la Adunare și nu au înțeles încă cum vede Dumnezeu Adunarea și ce înseamnă ea pentru Domnul nostru. Ai văzut tu o dată bastioanele și ai admirat

palatele, ai văzut tu grădina Împăratului și scaldătoarea Siloam? Ce ai înțeles din acestea în inima ta, că tu ai intrare liberă în Locul Preasfânt, ca să te apropii de Dumnezeu cu laudă, mulțumire și închinare? A fost Biserica pentru tine până acum numai un fel de societate de evanghelizare și de misiune?

Această sfințire a zidurilor poate fi pentru noi o încurajare mare chiar și în timpurile decăderii și mării slăbiciuni. Mersul în jurul Ierusalimului a condus ca ei să vadă că Dumnezeu le-a pregătit o bucurie foarte mare (Neemia 12.43). Chiar dacă împrejurările sunt nefavorabile – așa cum erau odinioară la Pavel, când a scris credincioșilor din Filipi -, totuși noi ne putem „bucura întotdeauna în Domnul” (compară cu Filipeni 4.4).

Felul de gândire al lui Neemia

Este mai mult decât o notiță pe marginea paginii, dacă luăm seama că Neemia a luat și aici o atitudine smerită.

Neemia 12.31,36,38: Și am suit pe căpeteniile lui Iuda pe zid și am rânduitor două mari coruri [textual: coruri care aduceau mulțumiri] și procesiuni, unul în dreapta, pe zidul dinspre Poarta Gunoiiului ... și cărturarul Ezra era înaintea lor. ... Și al doilea cor [textual: cor care aducea mulțumiri] a pornit în cealaltă direcție – și eu și jumătate din popor era, în urma lor – pe zidul de dincolo de Turnul Cuptoarelor, până la Zidul cel lat, ...

Primul cor [textual: cor care aducea mulțumiri] era condus de Ezra, cărturarul (Neemia 12.36), și în corul al doilea [textual: cor care aducea mulțumiri] Neemia a ocupat ultimul loc (Neemia 12.38). Nu ne-am fi putut aștepta, ca Neemia să meargă înaintea lor, așa cum a mers Ezra? El este și rămâne un rob slujitor al lui Dumnezeu, care știe să ocupe locul de jos.

Prețuirea preoților și leviților

În versetele 44 și 45 citim cum și leviții și preoții au fost bine îngrijiți:

Neemia 12.44,45: Și, în ziua aceea, au fost rânduitori oameni peste cămările vistieriilor pentru darurile ridicate, pentru cele dintâi roade și pentru zeciuiele, ca să adune în ele din ogoarele cetăților părțile hotărâte de lege pentru preoți și leviți, pentru că Iuda se bucura de preoții și de leviții care stăteau acolo. Și ei și cântăreții și ușierii țineau slujba Dumnezeului lor și slujba curățirii după porunca lui David și a lui Solomon, fiul său.

Dacă prețuim mult casa lui Dumnezeu, atunci aceasta se va arăta în aceea că robii slujitori ai lui Dumnezeu vor fi dotați cu ce au nevoie. Ai avut tu vreodată bucurie, că Domnul Isus a dat daruri Bisericii Sale?